

§ 100.

Højesteretssagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretssagførerne for begge Landsretter og alle Underretter, Underretssagførerne, for enhver Underret uden for Kjøbenhavn.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beklædt Ret, i hvilken Dommeren er beslægtet eller besvogret med ham i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 101.

Under mundtlig Forhandling i Domssager, er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en til Møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 102.

Uden for mundtlig Forhandling i Domssager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Mandsperson.

§ 103.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig den juridiske Fællesprøve eller den tidligere juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets Justitiarius og hos Landsretssagførere samt de Underretssagførere, der have Kontor i Kjøbenhavn, af Justitiarius i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos andre Underretssagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

§ 104.

Udtrykkene „Højesteretssagfører“ og „Sagfører ved Underretterne“ („Underretssagfører“) i §§ 94, 99, 100 og 104 skal forstaaes som indbefattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 100) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretssagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter paagældende Retters Indstilling anser dem for uskikkede dertil. Efter paagældende Retters Indstilling kan Justitsministeren, efterhaanden som der findes Anledning dertil, antage andre Sagførere til at deltage i nævnte Hverv.